

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Tilfælde at paabyde Ophævelse af en Registrering, dog saaledes at Berettigelsen af et saadant Paabud kan indankes for Domstolene.

For saa vidt angaar de i øvrigt foreslaaede Ændringer i den nugældende Fællesmærkelov, henviser jeg, da Ændringerne ikke er af særlig indgribende Karakter, til Bemærkningerne til Lovforslaget.

Dernæst skal jeg ligeledes kort omtale *Forslaget til Lov om Ændringer i Loven om Beskyttelse af Mønstre*.

De Ændringer i Mønsterloven, som den reviderede Pariserkonvention nødvendiggør, er kun lidt indgribende. Foruden disse Ændringer er det foreslaaet at foretage visse yderligere Ændringer, som efter indvundne Erfaringer er ønskelige.

I Lovforslagets § 1 foreslaas det, at Afgiften for Forlængelse af Mønsterbeskyttelse først skal forfalde til Betaling paa Dagen for vedkommende Beskyttelsesperiodes Begyndelse, medens Afgiften i Øjeblikket forfalder den foregaaende Dag. I Overensstemmelse med den reviderede Pariserkonvention fastsættes der en Frist paa 3 Maaneder, inden for hvilken Beskyttelsen kan opretholdes, naar vedkommende Afgift med et Tillæg af 1 Kr. pr. Mønster, dog ikke ud over 5 Kr., efterbetales inden Fristens Udløb. Fristen regnes fra den Dag, den nye Beskyttelsesperiode begynder. Beskyttelsen for Mønstret anses ifølge § 2 for ophørt fra den seneste Beskyttelsesperiodes Udløb at regne, naar den forfaldne Fornylsesafgift ikke indbetales inden Tillægsfristens Udløb.

Ved Bestemmelserne i Forslagets §§ 3 og 4 samt § 7 indføres der en Begrænsning i Patent- og Varemærkedirektoratets Pligt til at modtage og opbevare Mønstereksemplarer. Begrænsningen er formentlig i sig selv ubetænkelig og er rent pladmæssigt ønskelig, fordi Direktoratets Lokaleforhold er meget daarlige.

Ifølge Forslagets § 5 skal der, i Lighed med den tilsvarende Bestemmelse i Varemærkelovforslagets § 5, gives Anmelderen en vis Frist til at berigtige eventuelle Mangler ved Anmeldelsen. Afhjælpes Manglerne ikke inden Fristens Udløb, afvises Anmeldelsen. Den nugældende Bestemmelse om Tilbagebetaling af Registreringsafgiften foreslaas ophævet, idet Afgiften, der er ganske ringe, i Overensstemmelse med det i Forbindelse med Varemærkelovforslaget anførte naturligt maa anses som Betaling for det med Anmeldelsen forbundne Arbejde.

§§ 8—10 tilsigter at bringe de anførte

Bestemmelser i Overensstemmelse med Retsplejelovens og Straffelovens Forskrifter. Samtidig foreslaas den nugældende Forældelsesfrist for Straf- og Erstatningsansvar begrænset til 1 Aar efter Beskyttelsestidens Udløb.

I §§ 11 og 12 er foretaget forskellige Ændringer af Hensyn til de nye Konventionsbestemmelser. Herom saavel som angaaende de i øvrigt foreslaaede Smaaændringer henviser jeg til Bemærkningerne til Lovforslaget.

Som det fjerde af de i Forbindelse med hinanden staaende Lovforslag angaaende industriel Ejendomsret, som jeg har den Ære at fremsætte, skal jeg omtale *Forslaget til Lov om Ændringer i Patentloven*.

Lovforslaget tilsigter ligesom de tidligere omtalte Forslag at bringe den danske Lovgivning i Overensstemmelse med Pariserkonventionen angaaende industriel Retsbeskyttelse, saaledes som denne foreligger efter Revisionerne i Haag og i London. Det har været overvejet samtidig at foretage en gennemgribende Revision af Patentloven, men man har afstaaet herfra, idet dette vilde forudsætte et saa omfattende Forarbejde, at Konventionernes Ratifikation maatte udskydes længere end ønskeligt. I Stedet herfor er man nøjedes med — ud over Konventionsændringerne — at foretage forskellige mindre væsentlige Ændringer i Loven, som i Praksis har vist sig paa krævede. Dette er imidlertid ikke ensbetydende med, at Tanken om en virkelig Revision af Patentloven under Hensyntagen til den stedfundne Udvikling er opgivet. En saadan Revision vil formentlig være ønskelig, og Spørgsmaalet herom vil blive taget op til Overvejelse, naar dette Lovforslag er færdigbehandlet.

Af Lovforslagets enkelte Bestemmelser skal jeg fremhæve, at efter Lovforslagets § 1 meddeles Patenter for 17 Aar, regnet fra den paagældende Ansøgnings Indleveringsdag her i Landet, medens Gyldighedstiden i Øjeblikket er 15 Aar fra Patentets Udstedelsesdag at regne. Den foreslaaede Gyldighedstid er den samme som i Norge og Sverige gældende. I Realiteten betyder den ikke nogen større Forandring, idet den regnes fra Ansøgningens Dato i Stedet for som nu fra Udstedelsen af Patentet.

Af Hensyn til den nye Beregning af Patenttiden foreslaas det i § 3 at gøre det første Aar, som hyppigt helt eller delvis medgaar til Sagens Behandling, afgiftsfrit. I Overensstemmelse med Forskrifterne i den reviderede Pariserkonvention og i Henhold til derom fremkomne Ønsker aabnes der Adgang til mod Erlæggelse af en Afgift paa